

STŘÍPKY Z HISTORIE

TŘI ARCIVÉVODOVÉ VE SLOUPU

Řada z nás jistě zná rakouskou trilogii "Sissi" v hlavní roli s Romy Schneiderovou, kterou často vidáme v televizi převážně v čase vánočním.

Věděli jste, že jedna z hlavních historických postav filmu, císař František Josef I., společně se svými bratry navštívila v roce 1847 Sloup? Tehdy ale byli ještě pouhými arcivévody, přičemž ze dvou se později stali dva císaři.

FRANTIŠEK JOSEF I. - RAKOUSKÝ CÍSAŘ

(18. srpna 1830 Vídeň - 21. listopadu 1916 Vídeň)

František Josef I. v r. 1848

František Josef I. navštívil Nový Bor a hrad Sloup ve svých 17 letech 24. září roku 1847.

Narodil se 18. srpna 1830 ve Vídni a přezdívalo se mu "solný princ", protože jeho matka Žofie před početím podstoupila léčbu v Bad Ischlu. Byl jí vychováván velice tvrdě, ke zbožnosti a v přesvědčení o silné panovnické moci - byl utvrzován v tom, že císař se zodpovídá pouze Bohu. Na císařský trůn nastoupil v roce 1848 po abdikaci svého strýce Ferdinanda Dobrotivého, který často pobýval na blízkém zákupském zámku.

V roce 1854 se oženil se svou sestřenicí Alžbětou Bavorskou (Sissi), jejichž společný manželský život nebyl šťastný.

Prvorozená dcera zemřela ve dvou letech na černý kašel a postupně se vzájemně odcizili. Od roku 1875 měl František Josef I. poměr s Annou Nahowskou, s níž měl údajně dceru. Od roku 1887 až do své smrti udržoval vztah s herečkou Kateřinou Schratovou.

Jeho syn, korunní princ Rudolf trpící depresemi a pocitem zbytečnosti, spáchal v roce 1889 skandální sebevraždu se svou mladou milenkou. Sissi byla v roce 1898 zavražděna italským anarchistou na břehu jezera v Ženevě, a i když se se svým chotěm často nevidala, její smrt ho velmi zarmoutila.

Císař byl velmi pracovitý, vstával ráno v 5:00 a chodil spát v 21:00. Byl introvertní povahy, konzervativní, šetrný, jednal zdvořile a v důsledku své tvrdé výchovy nedával najevo své city. Jeho zálibou byl lov zvěře.

Vládl 67 let. Zemřel na zápal plic uprostřed první světové války v 86 letech. Pohřben je v císařské hrobce ve Vídni.

František Josef I. v r. 1905

MAXMILIÁN I. - MEXICKÝ CÍSAŘ

(6. července 1832 Vídeň - 19. června 1867 Santiago de Querétaro)

Maxmiliánovi bylo v době návštěvy Sloupu 15 let.

Narodil se jako druhý syn arcivévody Františka Karla Habsburského a bavorské princezny Žofie Frederiky. Zlí jazykové tvrdí, že jeho skutečným otcem byl syn Napoleona Bonaparta Napoleon II.

Maxmilián I.

Svou veselou, uvolněnou a společenskou povahou byl pravým opakem svého staršího bratra Františka Josefa I.

Velkou zálibou mu byla příroda, moře a lodě. S fregatou Novara se vydal na cestu kolem světa a za 2 roky poznal odlehlé země, o kterých v dětství jen snil.

10. dubna 1864 byl díky podpoře francouzského císaře Napoleona III. a skupiny mexických royalistů prohlášen mexickým císařem. Jeho vláda a samotný život v Mexiku byl ale velice složitý. Maxmiliánova manželka Charlotta nevydržela tlak, který na ně byl v Mexiku vynakládán a nejspíš kvůli nervovému vypětí při cestě do Evropy (kam se vydala, aby získala pro svého manžela pomoc) u ní propukly příznaky neurózy, které vyústily v psychotické stavy a císařovna zešilela.

Maxmiliánovo panování v Mexiku ukončilo jeho svržení povstalci a následná poprava ve 34 letech. Tělo bylo v Mexiku nabalzamováno a převezeno do císařské hrobky ve Vídni. Charlotta svého muže přežila o více než 60 let a údajně až do konce života věřila, že je stále mexickou císařovnou.

KAREL LUDVÍK RAKOUSKO-UHERSKÝ

(30. července 1833 Vídeň - 19. května 1896 Vídeň)

Karel Ludvík v r. 1848

Při návštěvě Sloupu mu bylo 14 let.

Od dětství žil ve stínu svých starších bratrů. Politicky nepůsobil a vystupoval pouze jako reprezentant císařského domu při slavnostních příležitostech a výstavách od roku 1861, díky čemuž získal nelichotivou přezdívku "výstavní arcivévoda".

V roce 1889 po sebevraždě císařova syna Rudolfa, se stal následníkem trůnu (jeho starší bratr Maxmilián I. Mexický byl v té době již mrtvý) a zastupoval císaře na zahraničních cestách. Oficiálně však následníkem trůnu nikdy jmenován nebyl, vzdal se svých práv ve prospěch svého nejstaršího syna Františka Ferdinanda d'Este (1863 - 1914), jenž byl zavražděn při atentátu v roce 1914 v Sarajevu, a jehož smrt je považována za jednu z příčin 1. světové války.

Karel Ludvík v r. 1862

Karel Ludvík zemřel roku 1896 na následky tyfu, kterým se nakazil při návštěvě Svaté země, kde se napil vody z Jordánu. Pohřben byl v císařské hrobce ve Vídni.

(Zdroj: Dějiny Nového Boru od Vladislava Jindry; Wikipedie; stoplusjednicka.cz)

V případě, že máte zajímavé vzpomínky či fotografie ze svého života ve Sloupu a jeho okolí, které bychom mohli zpracovat do zpravodaje, kontaktujte mě, prosím. Děkuji, Petra Makovická. (E-mail: makovicka.petra@seznam.cz ; tel. číslo: 604 763 789)